

maatte fornys, naar de vare ganske ny, men det kan næppe være det ærede Medlems Mening. Altsaa, naar de hverken maa fornys, naar de have staaet i kort Tid, eller naar de have staaet i lang Tid, vil det jo sige, at de overhovedet slet ikke maa fornys. De paagældende Stenpiller ere i øvrigt meget slette, Jærngitteret er aldeles forvitret, det hele er saaledes, at det med Sandhed kan siges, at Sorgenfri Slot ved Dag som ved Nat staaar aabent for Kreaturer, Bøller og hvem som helst, der overhovedet vil gaa derind. Under disse Omstændigheder er det en ligefrem Pligt igen i Aar at anmode om Bevillingen af de 3,853 Kr., som der allerede blev anmodet om i Fjor, og der er efter min Formening ikke nogen Anledning til at gøre Ophævelser derover. — Saa sagde det ærede Medlem, at Resten af Bevillingen fordres til en Forbedring ved Taget, og at det atter er galt med Taget paa Sorgenfri Slot, uagtet at der blev bevilget saa mange Penge dertil i Fjor. Men der er slet ikke for Bevillingen i Fjor foretaget nogen Reparation af de Tage, som der i Aar forlanges Penge til; det er slet ikke de Tage, der ere gjorte i Stand i Fjor, som man atter forlanger Penge til at faa udbedrede i Aar, men andre Tage. Bevillingen angaar slet ikke Hovedbygningen eller den Damepavillon, der bevilgedes Penge til i Fjor. — Den næste Anke, det ærede Medlem fremsatte, var den, at Regeringen, som han havde forlangt ikke mindre end 55,000 Kr. til Brolægning ved Fredensborg Slot, „man skulde næsten tro, at Regeringen ikke ved, hvorledes den skal blive af med Statens Penge“. Hertil er der nu først at bemærke, at Regeringen ikke har forlangt 55,000 Kr. til Brolægning ved Fredensborg Slot, men Bevillingen hertil udgør kun 44,300 Kr. Talen er om at brolægge den indre Slotsgaard, som har et Areal paa henved 11,000 Kvadratalen, hvilken Brolægnings Alder intet Menneske kan opgive, men man formoder, at den har ligget i flere Hundrede Aar. Nu kan der være forskellige Meninger om, hvorvidt man bør brolægge Fredensborg Slotsplads, men at Prisen 44,300 Kr. for disse ca. 11,000 Kvadratalens Brolægning ikke er for høj, vil det ærede Medlem, som jo mener, at det hele altid er saa dyrt, selv kunne kontrollere, og at Administrationen har ment, at dette Ønske, som har været fremsat Aar for Aar i 12—14 Aar, nu kunde opfyldes en Gang, synes jeg ikke, der er nogen Anledning til at fæste sig videre

ved. Vil man ikke give denne Bevilling, kan jo Brolægningen ligge endnu, i hundrede Aar maaske, men at det skulde være et Bevis for, at man ikke ved, hvordan man skal blive af med Statens Penge, at man foreslaar Fredensborg Slotsgaard brolagt en Gang, kan jeg ikke være enig i. — Hvad Istandsættelsen og Udvidelsen af Meuteetablisementet ved Fredensborg angaar, regner det ærede Medlem det hertil forlangte Beløb 3,700 Kr. 2 Gange med, idet han først regner det med i Bevillingen for Brolægningen, og desuden nævner det særlig bagefter. Dernæst er det ikke noget Hundehus, som skal bygges for disse 3,700 Kr. Man kan se af Anmærkningerne til Finansloven, at det gælder en Ombygning af Jagthundenes Bolig — om jeg maa udtrykke mig saa — ved Fredensborg. Forholdet er jo dette, at denne Meute er en Bestanddel af Civilisten, som maa overleveres fra den ene Regent til den anden; den hører med til Fredensborg Slot, og saa længe man ikke afskaffer den, maa man dog virkelig sørge for at holde den i nogenlunde ordentlig Stand. Hvad den nuværende Stand angaar, er Forholdet dette, at Hundene ere døde i ikke ringe Omfang paa Grund af det daarlige Opholdssted, de have, saaledes som det nærmere er forklaret i Anmærkningerne til Finansloven, og man har maattet udstationere Hundene hos Skovfogder og andetsteds, for at Resten ikke ogsaa skulde dø. Det forekommer mig, at denne Bevilling paa 3,700 Kroner slet ikke behøver at sammenstilles, som det ærede Medlem gør, med en almindelig Arbejderbolig. Vi kunne tale om et Slot den ene Gang og om Arbejderbolig en anden Gang. Men det er ikke nødvendigt, hver Gang der foreligger en saadan Bevilling, at bringe den i Forbindelse med Arbejderboliger. Det ser meget lidt storslaet ud fra det ærede Medlems Side. Man maa ikke se alt for smaat paa den Slags Ting, thi naar der er Beredvillighed til at opfylde berettigede Krav fra den ene Side, skal der heller ikke være alt for stor Utilbøjelighed fra den anden Side. Ganske vist kan man jo ikke sige om Dyrene, at de ere ogsaa Mennesker, men der kunde dog være nogen Grund til at mene, at en Mand, der gerne vil være saa god mod Mennesker som det ærede Medlem, ganske sikkert heller ikke har i Sinde at være ond mod Dyrene. — Hvad det næste Spørgsmaal angaar, nemlig om en Forandring af den Maade, hvorpaa Statens Bygningsvæsen ledes, skal jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er rigtigt, naar